

בזמנו פרסמנו 4 ירחונים: "ספקטרום", באנגלית (כל חודש), "ספקטרום", בגרמנית (כל 3 חודשים), "ישראל דמאן", בצרפתית (כל 3 חודשים) ו"טריבונה", בספרדית (כל 3 חודשים). העורכת הראשית של ספקטרום הייתה שילה הטיס-רולף והירחונים הללו נשלחו לכל תנועות העבודה הקשורות אלינו וזכו להדים טובים.

פרשת האי היווני

מתוך ויקיפדיה, האנציקלופדיה החופשית
קפיצה אל: ניווט, חיפוש

□

האי פאטרוקלוס - מבט מכף סוניון

פרשת האי היווני היא סדרה של אירועים שקרו בין השנים 1998-2001, בהם הועלו חשדות למעשי שחיתות אצל בכירים במדינת ישראל. איש העסקים דוד (דודי) אפל תיכנן להקים פרויקט גופש ותירות ענק על האי פאטרוקלוס שביוון, והעסיק את גלעד שרון - בנו של אריאל שרון (אז - שר החוץ ושר התשתיות הלאומיות ואחר כך ראש האופוזיציה), כיועץ מיוחד לפרויקט זה, בשכר גבוה מאוד. החשד העיקרי שהתעורר בפרשה היה, שהעסקת גלעד הייתה למעשה דרך מוסווית למתן שוחד לאביו, וזאת כדי שיסייע לאפל בנושאים שונים, ובראשם - בפרשת הקרקעות בגינתון ובאזורים נוספים סמוך ללוד. על פי החשדות, גייס אפל לעזרתו את אריאל שרון, כדי שיסייע לו גם מול שלטונות יוון, וכן הסתייע, לפי החשד, באהוד אולמרט (אז ראש עיריית ירושלים). בסופו של דבר, הפרויקט לא יצא אל הפועל עקב קשיים בהם נתקל אפל ביוון.

המשטרה, שהאזינה לקווי הטלפון של אפל באותן שנים, החלה לחקור את הפרשה הזו יחד עם פרשות נוספות, ובמרץ 2001 פרשת האי היווני התפרסמה בעיתונות. כל המעורבים בפרשה הכחישו את הטענות נגדם; ובסיום החקירה המליצה המשטרה ולאחריה גם פרקליטות מחוז מרכז - שלא להגיש כתב אישום נגד משפחת שרון, אך להגיש כתב אישום נגד אפל על מתן שוחד. לעומת זאת, פרקליטת המדינה עדנה ארבל המליצה במרץ 2004 להגיש כתב אישום נגד אריאל שרון ונגד בנו גלעד בגין עבירת לקיחת שוחד, ואף הכינה טיוטת כתב אישום. סערה ציבורית גדולה התעוררה עקב כך.

בסופו של דבר, החליט היועץ המשפטי לממשלה מני מזוז באפריל 2004, שלא להגיש כתב אישום נגד אולמרט, וביוני אותה שנה החליט שלא

להגיש כתבי אישום נגד אריאל שרון ונגד בנו, עקב העדר ראיות מספיקות להעמדה לדין. סערה ציבורית נוספת התעוררה גם לאחר החלטה זו. ספחים של הפרשה עוררו אף הם סערות תקשורתיות: זכות השתיקה עליה שמר גלעד שרון, וסירובו למסור מסמכים וקלטות שהיו ברשותו; הדלפת טיוטת כתב האישום לעיתונות - אותו כתב אישום המייחס עבירה של קבלת שוחד לאריאל שרון ולבנו גלעד.

הקורא זאת בודאי התפלא: מה זה עושה כאן? האם זה לא טעות של הדפוס? ובכן התשובה היא: לא! גם אני קשור לנושא הזה. איך?

ובכן, הסיפור מתחיל שיום אחד קבלתי צלצול טלפון מאיש עסקים החי ופועל בסירוגין בארץ וביוון, אשר פנה אלי והודיע לי שהוא בקשר עם אנשי מפלגת השלטון ביוון-פאסוק-שהם גם באינטרנציונל הסוציאליסטי והביעו את רצונם לבקר בארץ. כנראה הם רצו לערוך ביקור כזה לפני הבחירות שם.

מצדנו היינו פתוחים ליחסים אתם; עניתי שאבדוק את הנושא, אבל לא נוכל לשאת בהוצאות הכספיות, עקב מצבנו הכספי. הוא ענה שאין בעיה מבחינה זו. בדקנו את הנושא עם שגרירנו ביוון ולבסוף נתתי את הסכמתנו. הכנו תכנית והבאנו אותם לועידת המפלגה בה היינו צריכים לבחור באהוד ברק כמועמדנו לראשות הממשלה. הם רצו להצטלם אתו. לכן, כיון שהיה קושי בקביעת פגישה, כי ברק היה תמיד עסוק, הבאנו אותם לאחורי הבמה, חיכינו שאהוד יבוא לברך אותם. הצלם היה בהיכון, אהוד בא בצעדים נמרצים נתן יד ליושב-ראש המשלחת ובפניה אלי אמר: "היכן כאן השירותים?" "...והלך. נדהמתי מהמהירות שגילה ואני חושב שהוא גם השאיר את האורחים פעורי-פה.

באותם ימים לא ידענו מה מסתתר מאחורי ביקור משלחת זו, שבעצם תוכנת על ידי איש העסקים אפל בכדי לפגוש את ראש הממשלה שיוכל להשפיע על היוונים על מנת לעזור לו (לאפל) בנושא האי המדובר. קבלתי אז טלפון משני תחקירנים של "ידיעות אחרונות" ונפגשנו בבית המפלגה. הם חקרו אותי על ההזמנה לאנשי "פאסוק". דברתי איתם גלויות ואף הראתי להם את המכתבים שהחלפנו איתם. אבל, זה לא היה סוף הפסוק לגבי. בעקבות כל מה שהתפרסם (גם אני רואיינתי על ידם לעיתון), הוזמנתי לחקירה - בפעם הראשונה בחיי! - ליחידה לפשעים בינלאומיים בפתח-תקוה. כמובן שמסרתי עדות מפורטת על חלקנו בהזמנה וזו התקבלה במלואה.

"שבוע ימים לבן"

המסורת מספרת שבזמנים עברו, כאשר נולד בן באזור הנקרא "ברור-חיל" היו מדליקים נר בחלון על מנת להודיע למרחקים שהילד נימול. באותם ימים, אחרי חורבן הבית השני, היהודים היו מדוכאים והמסורת והדת היו נשמרות במחותרת, במיוחד באזור הזה.

בחיינו בקבוץ ניסינו תמיד לשמר את המסורת ולכן הצעתי לחדשה ובהיוולד ילד, האב הגאה יעלה למגדל הסילו וידליק לפיד שייראה למרחקים. הצעתי הייתה תקפה גם להולדת בת. אביתר(זיגי) פריזל